

ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנות. והנה איתא במדרש שביום מתן תורה בקשו להתנמנם בבוקר ושנתם ערכה להם עד שעוררן משר ע"ה לקבל את התורה ע"ש. ואמר הצדיק הגאון מהור"ר לוי יצחק זצ"ל חלילה לחשוב על עם קודש שנפלו בתודמת העצלות והשינה ביום הנכבד שידעו שיתן הקב"ה את תורתו להם. אלא י"ל דכוונתם הי' לש"ש שמיום שני בסיון שהתחילו לעשות הכנה לקבלת התורה ועבדו בכל כוחם ובמחשבותם הקדושים עד שנפל עליהם ליאות ועייפות והיו מתיראים פן לא יוכלו לקבל את התורה במחשבה צלולה כראוי. ע"כ נתנו שינה לעיניהם ולעפעפם תנומה בכדי שיתחדשו מוחותיהם ויתחזקו עשתונותיהם בבהירות לקבלת תורה הקדושה עכ"ל. והנה מפשוטו של מקרא דכתיב ויוצא

משה את העם וכ"מ דכתיב עם הם פשוטי בני אדם כנודע. ולכן ניהא לומר עליהם שהיו ישנים ונרדמים עד שהקיצן משה ויוצא אותם לקראת האלהים. ואף גם לפי מה שאמר החסיד הנ"ל דכוונתם היה לש"ש. מ"מ מוכרע שלא היו אותם האנשים במדרגה גדולה כי מי שנכון לבו בטוח בה' אינו צריך להכנה ומתחזק בבטחונו להלך אל ה' ולעבודתו ומן השמים ירחמו לחזק מוחו ולתת לו בהירות אמנם מי שאינו דבוק בבוראו בדביקות כראוי אינו בוטח בו כראוי ומתנהג ע"פ דרך הטבע ושומר מוחותיו ומחשבתו וישן בשעת שינה וכן שאר ענינים הגם שגם זה לש"ש מ"מ אינו במדרגה גדולה כמשליך על ה' יהבו ואינו משגיח ע"ע לשמור נפשו עפ"י דרך הטבע. והנה ידוע כי כל מה שהאדם מחשב ומדבר ועושה למטה. מעורר מדה כזאת למעלה ולכן כתיב ויוצא משה את העם דייקא שהיו במדרגה קטנה ובקשו לשמור מוחותם עפ"י דרך הטבע ושינה והקיצן משה והוציאן לקראת האלהים כי אלהיים גימ' הטב"ע כי ע"י דרך הטבע שדרכו בו נתעורר שם אלהים וזה ויתיצבו בתחתית ההר במדרגה קטנה: